

JUMALAN TYÖVAINIOILLA I

Väinö Hotti

"Katso, kylväjä meni kylvämään. Ja hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne. Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat kohta oralle, kun niillä ei ollut syvää maata. Mutta auringon noustua ne paahtuivat, ja kun niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat. Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne. **Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata, mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvää"** (Matt.13:3-8).

Isän muisto

Isäni nukkui pois 1959. Eräs muisto on syöpynyt lähtemättömästi mieleeni. Kun isäni teki kevätkylvöä, näin hänen ensimmäiseksi polvistuvan peltosaran päähän – rukoilemaan. **Isä pyysi Herran siunausta kylvölleen.**

Oma Damaskon tieni

Paavalille Damasko merkitsi järisyttävää kokemusta – elämä muuttui totaalisesti. Itse olin Damaskon tiellä ma 11.10.1961. Tuon päivän päiväkirja alkoi tähän tapaan: IHMEELLINEN PÄIVÄ! SUURENMOINEN PÄIVÄ!

Olin elämässäni ajautunut suureen pimeyteen. Tajusin mahtavan UNIVERSUMIN, mutta en nähnyt siinä JUMALAA. Oli kyseessä "kosminen pimeys". Tämä oli raskas taakka mielenterveydelle. Lisäksi painiskelin elämänkutsumuksen kanssa.

Maanantaina 11.10.61 klo 17 välähti valo taivaalta ja kuulin Jumalan äänen: **TULE SINÄKIN MINUN VIINITARHAANI!** Hetkessä oli kaikki pimeys poissa. Uusi elementti, USKO, oli tullut minuun. Tuosta ilmestyksestä tulee ensi vuonna kuluneeksi jo 60 vuotta. Sain samanaikaisesti kaksi taivaallista kutsua, pelastus- ja työkutsun!

Kylväjän tie

On ollut haasteellista ja samalla palkitsevaa tehdä Jumalan valtakunnan työtä. Damaskon tiellä meni kaikki arvot uusiksi:

"Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden luen tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaviin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella" (Fil.3:7-9).

Patmoksen haaste

PATMOS on saari Välimeressä. Se on suosittu turistikohde. Uskoviille sillä on erikoinen merkitys sikäli, että apostoli Johannes näki siellä Ilmestyskirjan näyt.

Suuri kysymys kuuluu: **Onko meidän syytä rakentaa ”majoja” näkyjen ja ilmestysten Patmokseen? (Matt.17:4)**. Turistina siellä vierailu voi olla hyvinkin antoisaa! En tunne, mitkä seikat ovat johtaneet hengellisen yhteisön nimittämiseen Patmokseksi. Patmoksen ”tavaramerkki” on: näyt ja ilmestykset! **NIMIVALINTA OLI SAMALLA ARVOVALINTA – NÄKYJEN JA ILMESTYSTEN PUOLESTA!**

Näyt ja ilmestykset jäävät luotettavuudessaan ”unien” tasolla, kun taas Jumalan sana on omassa ylhäisessä kategoriassaan!

”Kuinka kauan? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka ennustavat valhetta, ennustavat oman sydämensä petosta? Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toinen toisellensa, saattaa minun kansani unhottamaan minun nimeni, niinkuin heidän isänsä ovat unhottaneet minun nimeni Baalin tähden? **Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa; mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon minun sanani uskollisesti. Mitä tekevät oljet jyvien seassa? sanoo Herra**” (Jer.23:26-28)

Ajattelevalle uskovalle jo itse Patmos – nimi kavaltaa sen ideologian ja teologian - ja sen epäraamatullisen hiekkaperustan! Tapahtuu siis ”itsepaljastus”!

”jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava **ymmärtäväiseen** mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. Ja rankka-sade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu. Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattava **tyhmään** mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri” (Matt.7:24-27).

*”Lahkolaisuus edellyttää aina Jumalan sanan ja Hengen synnyttämää herätystä, joka – olipa se sitten ollut enemmän tai vähemmän täydellistä – on muuttunut lahkolaisuudeksi puuttuvan johdon tai sanan sekä autuuden järjestyksen väärin käsittämisen vuoksi. Niin kuin oikein herännyt sielu vakavasti johdettuna ja sanan ymmärtäen pääsee Kristukseen uskoen sovintoon Jumalan kanssa, **niin lahkolainenkin saa rauhan. Mutta hänen rauhansa perustuu tunteisiin, liikutuksiin, näkyihin, ilmestyksiin ja muuhun sellaiseen, mikä on sanan ja vanhurskauttamisen ulkopuolella. Työt ja harjoitukset ovat tavallisesti tämmöisen rauhan perustana**” (Jonas Lagus, Evankeliumin ääni, s.108).*

Korvausteologiaa

Vaara piilee siinä, että Raamatun selkeä sana korvataan ”näyillä ja ilmestyksillä”. Tähän liittyy samalla uhka, jonka näyt ja ilmestykset tuovat: UUSI ILMOITUS + uudet profeetat! Tällöin joudutaan huomaamatta pois Raamatun ”kallioperustalta”.

Lienee julkinen salaisuus, että näyt ja ilmestykset ovat enemmän vapaiden suuntien ongelmana ja omaisuutena. Esimerkiksi toistuvasti on saatu ilmoituksia Venäjän hyökkäämisestä Suomeen – aina Oulu profetiasta lähtien. Vapaiden suuntien lisäksi ovat vaaravyöhykkeessä vasta uskoontulleet ja ne, joilla on heikko Raamatun tuntemus. On myös yleisesti sanottava, että Suomen kristityt ovat persoja näyille ja ilmestyksille – siis helposti narrattavissa:

”Kun ei tahdota tehdä Jumalan tahtoa, niin jättää Herra sellaisen kuulijan häijyyn mieleen uskomaan valhetta ja pitämään sitä totuutena. Siten on selitettävissä se, että niin suuressa määrin aikanamme kaikenlainen aliarvoinen hengellinen tavara saavuttaa innokkaita ostajia. Tulloon minkälainen laukkuri tahansa ja kaunistakoon tavaransa raamatunlauseilla, kohta löytyy ihmisiä, jotka sen ottavat täydestä” (Wilhelmi Malmivaara, Salattu viisaus, s.58).

WILHELMI MALMIVAARA
13.2.1854 – 12.1.1922

”On, Herra, pyhä sanasi Niin usein unohdettu Ja monen sielun surmaksi Sen ääni vaiennettu. On ihmissanaa saarnattu Sieluille kutsumilles, Vierasta tulta kannettu Sun, Herra, alttarilles” (Vvk.160:1).